

האחד שקיבל. צלצלתי למחלקה הסוציאלית, אמרתי שברצוני לתרום. הייתי צריך לחזור על מלה זו מספר פעמים. בכל זאת קבל הגובר 1720 פרוטה.

השתיים שרחמו. מי היה אורי דן? שאלו נשים אלה. הצבעתי על עצמי. הן נעצו בי מבט יחמני ותרמו. תגובה רחמנית לגמרי ספחו בפני שני חיילים: "עוד חייה אחת, עלוב החיים."

ערכו כתבי "העולם הזה" יום סרט אמיתי ומאלף ביותר

מסורת הגיטו, הנמשך מפני שלא עלה על דעת איש להרהר לרבע קט אם אמנם לא הגיעה השעה לבטלו לפחות אחרי הקמת המדינה. הוא בלתי חינוכי, הוא בלתי כדאי, אין אפילו סיקוח כלשהו מה עושים המוסדות בכסף הנאסף. החוק מגן על האזרח מפני שוד וגניבה, מפני סחיטה והטרדה. הגיעה השעה שהתוק יגן עליו גם מפני יום הסרט.

קשה להאשים את הבוגרים. יום הסרט מחנך לשנוררות, לקבצנות לפי סגנון הגיטו. אין הוא מחנך לשום דבר אחר. אמר זאטוט מתרים אחד, כששאלוהו לפרש יום הסרט בשעת הבאת עצמותיו של הברון רוטשילד ארצה: "רוטשילד מת ואשתו בפרסי!" קשה למצוא אף נקודת אור אחת בכל הפרשה הבלתי נעימה. זוהי המשך של

נערים למטה מגיל 16. איש הקרן הקיימת באמת טוען כי בסעולה זו עוסקים נערים בוגרים בלבד. אך נראה שלא היה לו זמן לשוחח עם המדריכים. אחרת היה שומע, כמוני, את דברי המדריך: "המבוגרים בני 16 ומעלה נמאס עליהם מזמן ללכת עם קופסה ביד. הם מתביישים." לכן נש" לחים תלמידי הכיתות הששיות והכיתות הנמוכות עוד יותר לשנורר.

שלוש השאלות הראשונות זכו לתשובות בלתי מספיקות. בכל זאת תרמו הקרבנות. כתשובה לשאלה הרביעית הצבעתי על עצמי. מי השואלת הסתכלה בי ברחמנות, תרמה חמישים פרוטה. כל היתר לא שאלו ולא שמעו. או שסרבו לשלם ("תרמנו כבר אתמול") או ששילמו מהר כדי להפטר מנוכחותנו המעצבנת. לא היינו תחליף לשיבולת ופרה, לא השרינו אוריה של תג.

זוהי, אם כן, מסקנה מספר 1 שהוכחה בעליל עליי מבצענו: אין האדם תורם מפני שהוא רוצה לתרום, מפני שהוא מעריך את המטרה. הוא תורם פשוט כדי להיסטר מטרדנים, ולא איכפת לו אם הטרדנים באים מטעם האגודה להצלת יצאניות או הקרן לטפוח הלשון הסנסקריטית. יום הסרט הוא, פשוטו כמשמעו, צורה של סחיטה מאורגנת, חסרת בושה, ברשות הרשויות ותחת חסות המוסדות.

האמת הפשוטה

האם זו, לפחות, סחיטה כדאית לבעליה? אמר גימפל פסח, מזכיר בית-מנוחה לזקנים בתל-אביב: "אם עורכים יום סרט, הרי הוא כמו התער המוגש לטובע. הוא נאחז בו למרות הסכנה להיחתך!" אמנם המצב הקשה בארץ, טוענים יודעי דבר, לא פסח אף על שטח זה. הישראלים אינם רחמנים בני רחמנים כמו שהיו. אולם אחרי שעה וחצי של התרמה אפקטיבית קישקשו בקופסתי 1720 פרוטה. ששים התורמים, רובם מעל לגיל הנוער, תרמו בממוצע 30 פרוטה לנפש; ישנם אנשים מוכשרים יותר, האוספים עד 40 ל"י ליום. זה נותן בממוצע 1000 עד 1500 ל"י ליום סרט.

האם בעד סכום זה חייב מוסד כמו ויצ"ו, שמחזור הכספים שלו מגיע למאות אלפי ל"י לשנה, לדרת לחייהם של רבבות אזרחים חפים מפשע, להטרדם ברחוב לצרכי סחיטה? האמת הפשוטה היא: יום סרט גם אינו כדאי.

נימוק אוילי

חירוץ שלישי לעריכת ימי סרט השמיעה עמליה קנטור, המזכירה המארגנת בפנטגון הנשי של ויצ"ו. אמרה היא: "זוהי פעולה חינוכית. זה מחנך את הנשים המתרימות להתנדבות." אותו נימוק שמענו גם בחצי תריסר מוסדות אחרים, ובקרן הקיימת.

קשה לתאר גימוק אוילי יותר. בסיום מבצענו, לא הרגשנו שנעשינו אנשים טובים ויפים יותר. להיפך, יחס הבריות ברחוב פגע בנו קשות. בדיוק באותה צורה חייב להתרשם כל מתרים, אפילו למען מטרה קדושה.

המחלקה הסוציאלית פוסלת כל קרן שמת" רימיה אינם עובדים בחינם, מתוך התנדבות. כל המוסדות מקפידים על כך, אם כי ניתן פרס לנוער המצטיין בפעולה למען קרן הקיימת. הקרן טוענת שהוא ניתן עליידי התנועה, התנועה טוענת שהוא ניתן עליידי הקרן.

לפי החוק וההסכם הג'נטלמני עם המח' לקה הסוציאלית אין להעסיק בעבודה זו

